

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **V. H.**, nar. X., st. příslušnost X.
bytem X.
zastoupen obecným zmocněncem S. D.
bytem X.

proti
žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 2. 2021, č. j. CPR-27151-3/ČJ-2020-930310-V244,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje rozhodnutím ze dne 10. 6. 2020, č. j. KRPB-54889-34/ČJ-2020-060026-SV, uložilo žalobci správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), s dobou, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, v délce 6 měsíců, neboť žalobce byl na území České republiky zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoliv je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání. Žalobce totiž bez povolení k zaměstnání vykonával závislou práci od 3. 3. 2020 do 5. 3. 2020 na pracovišti společnosti SBP holding a.s. na budově rodinného domu v Rousínově, kde míchal maltu a omíтал zeď. Odvolání žalobce žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že správní orgán nesprávně hodnotil shromážděné podklady, čímž překročil meze správního uvážení, nevypořádal se s některými tvrzeními a důkazy, nezjistil dostatečně skutkový stav a zkrátil žalobce na jeho procesních právech.
3. Konkrétně pak správním orgánům žalobce vytýká, že nezkoumaly, pro který subjekt měl vykonávat závislou práci a není proto zřejmé, kdo měl žalobci práci přidělovat. Činnost žalobce by tak bylo možné podřadit např. pod nezištnou výpomoc.
4. Policejní orgán provedl výslech žalobce dne 6. 3. 2020, tedy téhož dne, kdy bylo zahájeno správní řízení. Tímto postupem byla žalobci odňata možnost zvolit si zmocněnce, spojit se s ním, zajistit jeho přítomnost u výslechu či využít dalších procesních práv. Výpověď žalobce proto byla porušena v rozporu se zákonem a nelze ji proti žalobci použít.
5. Správní orgány dále pochybily, pokud vycházely z problematického předpokladu, že žalobce se vzdal svého procesního práva seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Do spisu byla poté zakládána celá řada dalších listinných podkladů, o jejichž existenci se žalobce ani nemohl dovědět. Takový postup nelze akceptovat, stejně jako nelze přihlížet k formálnímu úkonu, který žalobce při neznalosti procesních předpisů učinil. Ze všech uvedených důvodů je napadené rozhodnutí dle žalobce nedostatečně podložené a nesprávné. Proto navrhuje, aby je krajský soud zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
6. Žalovaná ve svém vyjádření pouze odkázala na obsah napadeného rozhodnutí, které považuje za zákonné a správné; soud proto již toto vyjádření žalobci nezaslal.

III. Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
8. Žaloba **není** důvodná.
9. Podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání. Cizinec může být přijat do zaměstnání a zaměstnáván, má-li platné povolení k zaměstnání*

vydané krajskou pobočkou Úřadu práce a platné oprávnění k pobytu na území České republiky [§ 89 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“)].

10. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce žádným povolením k zaměstnání nedisponoval (opak netvrdí ani samotný žalobce), v cestovním dokladu měl pouze polské národní vízum typu „D“ s platností od 14. 1. 2020 do 9. 11. 2020.
11. Rozhodujícím důkazem je výpověď žalobce při výsledku dne 6. 3. 2020. Žalobce vypověděl, že do České republiky přicestoval dne 28. 2. 2020 pracovat, práci si našel přes kolegu z Ukrajiny. Ve středu dne 5. 3. 2020 si na stavbě míchal fajnovou maltu a tahal ji, na stavbě pracoval od pondělí a měl slíbeno 110 Kč (*pozn. soudu: patrně myšleno za hodinu práce*). Práci mu zadával mladý Čech v reflexní vestě, kterému byl žalobce podřízen a seznámil jej s pracovištěm, všechno nářadí již na stavbě bylo. Žalobce nepodepsal žádnou smlouvu. Závěrem výsledku žalobce uvedl, že se vzdává práva účasti při dokazování a taktéž se vzdává práva dalších možností seznámení a vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Jeho jednání je mu líto, chtěl vydělat nějaké peníze pro sebe a pro syna, když v Polsku nebyla práce, je šikovný zedník a nechtěl jen sedět doma. Proto žádá o shovívavost.
12. Po provedení výsledku byl správní spis doplněn o vyjádření společnosti SBP holding a.s., dle něhož žalobce nebyl zaměstnancem společnosti a vnitřní omítky realizovala tato společnost na stavbě subdodavatelsky na základě smlouvy o dílo s A. O., tato smlouva byla taktéž doložena.
13. Co se týče vlastního posouzení věci, žaloba je doslovným opakováním námitek uplatněných v odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí s nesouhlasným dovětkem. Věcnou polemiku se závěry žalované žaloba neobsahuje.
14. K námitce procesního pochybení správního orgánu, který měl žalobci svým postupem odeprít možnost zvolit si zmocněnce a znemožnit realizovat další procesní práva krajský soud uvádí, že výsledek žalobce proběhl za přítomnosti tlumočnice z ukrajinského jazyka. Žalobce byl poučen, že má právo dát se zastupovat zmocněncem a sdělil, že na přítomnosti právního zástupce při výsledku netrvá. Protokol o výsledku žalobce podepsal. Žalobce nijak nedal najevo vůli nechat se v řízení zastupovat zmocněncem, a jak uvedla žalovaná, z žádného právního předpisu nevyplývá povinnost správního orgánu zajistit v řízení cizinci zástupce. Namítané procesní pochybení proto v postupu správních orgánů krajský soud neshledal.
15. Podle § 36 odst. 3 správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal*. Zákon tedy výslovně stanoví, že není třeba dát možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí tomu účastníkovi, který se tohoto práva vzdal.
16. Závěrem výsledku žalobce k otázce správního orgánu „*Chcete ještě k věci něco uvést?*“ dle protokolu výslovně uvedl, že „*se vzdávám práva účasti při dokazování a taktéž se vzdávám práva dalších možností seznámení a práva vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí*“. Z žádných okolností věci nevyplývá, že by žalobce toto své vyjádření nemyslel vážně, nerozuměl jeho obsahu nebo k němu byl jakkoliv nucen. Nic takového

netvrdí žalobce ani v žalobě, kde pouze obecně dovozuje, že vzdání se práva vyjádřit se k podkladům bylo toliko „*formálním úkonem*“ a „*problematickým předpokladem*“ žalované.

17. Krajský soud nevylučuje, že nastíněný postup správních orgánů by mohl být za určitých okolností problematický. Bylo by tomu tak zejména tehdy, pokud by správní orgány následně činily nová, dosud účastníku řízení neznámá skutková zjištění a opatřovaly za tímto účelem důkazy. Nelze totiž přehlédnout, že § 36 odst. 3 správního řádu předpokládá, že se účastník řízení může vzdát práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v okamžiku, kdy jsou tyto podklady v zásadě shromážděny, a správní orgán je připraven vydat rozhodnutí. Obecně není přípustné přiznávat účinky takovému projevu vůle účastníka řízení, kterým by se vzdával do budoucna svých procesních práv ve správním řízení a bez ohledu na další průběh řízení by jej proto bylo možné pominout. Je třeba zpozornět také tehdy, pokud existují indicie o tom, že vzdání se některého z procesních práv je důsledkem nátlaku nebo nepřípustné aktivity správních orgánů v průběhu řízení (předkládání různých formulářů atd.). Žádná z nastíněných situací však v nynější věci nenastala.
18. Žalobce se sám vyjádřil, že dalšího dokazování a seznámení s podklady není třeba a k podkladům rozhodnutí se vyjádřit nehodlá. Správní orgány vycházely zejména z výpovědi samotného žalobce. Z listin, které byly doplněny do správního spisu následně, se týká věci pouze vyjádření společnosti SBP holding a.s., dle něhož žalobce nebyl zaměstnancem společnosti a vnitřní omítky realizoval subdodavatel A. O., smlouva o dílo, lustrace pana O. a informace o tom, že žalobci nebylo vydáno povolení k zaměstnání. Žádná nová podstatná skutková zjištění správní orgány neučinily.
19. Dle vlastní výpovědi žalobce na předmětné stavbě (pracovišti) vykonával 3 dny stavební práce podle pokynů jiné osoby, k práci mu byly jinou osobou poskytnuty pracovní prostředky a práci vykonával za dohodnutou odměnu. Již z tohoto vymezení je i dle krajského soudu ve shodě s žalovanou prakticky vyloučeno, že by šlo ze strany žalobce o nezištnou výpomoc, jak se namítá v žalobě.
20. Skutečnost, že vztah žalobce k ostatním zúčastněným nebyl formální a podle všeho nebyl ani písemně nikde zachycen – žalobce vozil na stavbu kolega z ubytovny, žalobce neměl podepsanou žádnou smlouvu, neznal jméno přímého nadřízeného ani totožnost subjektu, který stavbu prováděl, na shora uvedeném nic nemění. Podstatné je, že správní orgány zjištěné skutečnosti srozumitelně popsaly a své závěry dostatečně odůvodnily. Ať již by byla formálně zaměstnavatelem žalobce společnost SBP holding a.s., A. O. nebo jiná osoba, a ať již by byla totožnost osoby udělující žalobci na stavbě pokyny jakákoliv, na závěr, že žalobce byl zaměstnán bez povolení k zaměstnání a naplnil tudíž hypotézu ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o pobytu cizinců, nemá tato skutečnost vliv.

IV. Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 20. května 2021

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. Z.